

[Mimi Jakobsen]

stiller til kommunerne, at de under sagsbehandlingen underretter borgeren om, hvor vedkommendes sag befinder sig, således at borgeren kan henvende sig til nogen, herunder ikke mindst nogle af de folkevalgte, der sidder undervejs i systemet, kan påvirke, kan tilføje nye informationer, hvis der er opstået nye informationer, og kan følge sagen på den måde. Det ville jo heller ikke være nogen dårlig form for samfundslære, at der var andre end medlemmer af kommunalbestyrelsen, der egentlig vidste, hvordan det kommunale administrationssystem fungerede.

Derfor vil vi med megen interesse følge dette forslag i udvalget. Vi er som sagt positive over for det, men erkender også, at det muligvis hører sammen med den store offentlighedslovrevision, som kommer på et senere tidspunkt.

Alfred Andersen (SF):

Vi må nok erkende, at forslagsstillerne her har rørt ved et alvorligt problem, nemlig borgernes muligheder for at få deres sager behandlet hurtigt, og derfor er vi også velvilligt stillet over for forslaget. Men nu skal man selvfølgelig ikke generalisere – og det gør forslagsstillerne heller ikke – for de fleste kommuner giver jo borgerne skriftlig orientering om, hvor deres sag er til behandling. Det, som kan få en til at tvivle på værdien af dette forslag, er forslagsstillernes påstand om, at alt det, de foreslår, sagtens kan lade sig gøre, uden at der samtidig skal ansættes mere personale. F. eks. nævnes sociale sager og byggesager, men netop om dem får man at vide gang på gang, at deres langvarighed ikke skyldes offentligt smøleri el. lign., men ganske simpelt skyldes belastning af det offentlige apparat, og at man derfor ikke har mulighed for at fremme disse sagers behandling. Så hvis forslagsstillerne virkelig går ind for sagen, må de også erkende, at skal det virke effektivt, skal man have behandlings-terminer, må det også koste noget.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti mener ligesom ordførerne for flere andre partier, at forslagsstillerne her har rørt ved et meget væsentligt problem. Det offentlige forlanger, at borgerne har at svare, reagere inden for bestemte tids-terminer, hvorimod det offentlige selv ikke er

underlagt en tilsvarende pligt, og for at få en større ligelighed imellem de to parter, for at styrke borgerne over for administrationen, kunne der være grund til at se på det forslag, venstre her har fremsat.

På den anden side er det klart, at gennemførelsen af et sådant forslag også rejser en hel del problemer, og det største problem er vel nok dette, at man for at kunne få en hurtigere sagsbehandling skal have flere sagsbehandlere; det er jo den gordiske knude.

Jeg synes også, at underretningspligt under selve sagsbehandlingen er et interessant forslag, for det er meget muligt, at det i visse sager, hvor den forhåndenværende arbejdskraft ikke slår til – eller hvor sagerne ikke indløber jævnt hele året, fordi der er visse tidspunkter, hvor der er en særlig spidsbelastning – kunne være en fordel, hvis borgerne fik underretning om, hvor deres sag nu står.

Vi er altså positive over for intentionerne i dette forslag, men er klar over, at der er en hel del problemer ved at gennemføre det. Vi vil med positiv interesse følge sagens videre behandling i udvalget.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst takke for en positiv modtagelse. Jeg tror godt, jeg kan tillade mig at drage den konklusion, for der er ikke en eneste ordfører, der har afvist dette forslag til folketingsbeslutning. Der har naturligvis været indvendinger, og dem må vi se på i udvalget, men med én eneste undtagelse har alle ordførere ment, at her var virkelig nogle ting, som vi burde se positivt på.

Den undtagelse, som jeg fornemmede, var hr. Glistrups tale. Det er måske min egen fejl, at jeg ikke rigtig kunne opfatte konklusionen af hr. Glistrups tale. Det overraskede mig, at hr. Glistrup, som i årevis har argumenteret for at skabe en bedre og en enklere administration i dette land, ikke meget klart kunne sige, om dette forslag – lad være, at det ikke er den store revolution, men alligevel er det et skridt på vejen – kunne få hans tilslutning eller det modsatte. Men det svar får vi forhåbentlig på et senere tidspunkt, når hr. Glistrup har gjort op med sig selv, hvorvidt han ønsker at gå ind for en rationalisering og en forenkling af den offentlige sagsbehandling.